

три Суда, нъ тѣи можътъ само да бждътъ позвани заради извършеніе на пресѣжденія-та си.

45.

Понеже е търговія-та въ Сърбіѣ свободна: то всѣкій Сърбинъ може да ѣ упражнява свободно, и неще ся никогда дозволи нито най-малко ограничєніе на тая свобода, само ако князь-тъ въ сѣгласіе съ Совѣтъ-тъ държавный не намери врѣмено ограничєніе на нѣкой предметъ за необходимо.

46.

Всѣкій Сърбинъ, съобразуюци ся съ закони-тъ държавны, е съвършенъ Господаръ, за да продава собствєнно-то си имѣніе и собствєнности-тъ си; за да располага съ тѣхъ по волѣ-тъ си, и да ги оставя съ завѣщаніе (тестаментално).

47.

Той неможе да бжде лишєнъ отъ това право, развѣ чрезъ законно пресѣжденіе на единъ отъ устроєны-тъ Судове държавны.

48.

Всѣкій Сърбинъ, кой бы ималь каквѣ-да-е парницѣ, длѣженъ е да ся отнесе къмъ Судъ-тъ на Окружіе-то, въ кое-то обитава, и той неможе да бжде повиканъ освєнъ предъ Судъ-тъ на Окружіе-то, въ кое-то има той обиталище-то си.

49.

Всѣко работєніе (кушлукъ) прикѣсва ся въ Сърбіѣ, и неще може да ся кара на кунлукъ ни единъ Сърбинъ.